

der ikke maa indblandes Borsyre i Smør, der skal forhandles her, saa maa de svenske Smørfabrikanter, som ere Leverandører til det kjøbenhavnske Eksportmarked, sandelig rette sig efter denne Lov, og ville gøre det hurtigst mulig. Jeg tror ikke, at der for Tiden bruges mere Borsyre til Smør i Sverige end her, og jeg tror, at det vil vise sig, at det hele vil gaa ganske paa samme Maade efter Loven som før Loven. Men skulde det ogsaa være anderledes, saa vilde Købmændene jo kun have at forlange det som en Betingelse, at der ikke er Borsyre i det Smør, de saa fra deres Leverandører og altsaa gøre Leverandørerne ansvarlige for dette Forhold. — Men en anden Ting er det, at Lovens Bestemmelse ganske vist vil si rhindre Import af Smør til Kjøbenhavn fra de Egne, hvor man bruger og maa bruge Borsyre i Smørret for at gøre det holdbart, nemlig de oversjøiske Lande. Jeg ser imidlertid ikke nogen stor Skade for Landet dert, at en Import af australsk Smør skulde blive forhindret. Paa den anden Side kunde man jo tænke sig, at den mindre Del af det danske Smør, som ikke egner sig saa godt til Eksport som den største Part deraf, kunde træde i Stedet for de indførte Varer til Forbrug her i Landet. Det vilde være den bedste Maade at komme over det Forhold paa, idet man samtidig dermed vilde lette det engelske Marked for en Del af det mindre gode Smør, der altid trykker Prisen. Man kunde ogsaa tænke sig, hvis dette ikke skulde kunne gaa paa den Maade, at det australske og russiske Smør med Borsyre i, der føres ind her i Landet, kunde blive erstattet med Margarine. Det er dog bedre, at man spiser den Margarine, der fabrikeres her i Landet, end at man støtter vore største Konkurrenter i Smøromsætningen i England ved at føre ind her i Landet Smør, som disse Konkurrenter ikke kunne komme af med i England, thi det er kun det, vi saa her.

Jeg tror altsaa ikke, at det vil kunne volde nogen større Ulempe for Landet, at man forbyder den Slags Varer at komme herind. — Det ærede Medlem fremhævede, at Betydningen af den Smørnotering, der finder Sted her i Kjøbenhavn, vil svækkes, hvis man forhindrer Smør fra Udlandet i at komme her ind. Jeg har ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa, idet det er min bestemte Mening, at det Tilfælde ikke vil indtræffe, at det udenlandske Smør, som er godt, vil forhindres i at komme herind. Men i øvrigt tror jeg, at denne Bemærkning af det ærede Medlem om Noteringen

vilde passe for en Række af Aar tilbage, men vil være mindre træffende for Tiden.

Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til denne Bestemmelse i § 10, at den kunde jo affattes saaledes, at der tillagdes Ministeren en Bemyndigelse til, i Tilfælde af, at Forholdene maatte paahvde det, da at udstede Forbud mod Brug af fremmede og disse særlige Konserveringsmidler i Smør. Jeg skal kun hertil sige, at jeg, som Minister meget skulde frøbede mig at saa mig tillagt en saadan Bemyndighed, jeg vilde ganske sikkert aldrig kunne benytte den.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med med Hensyn til Lovforslagets § 17. Det ærede Medlem rettede en Anke mod Bestemmelsen i § 17, 4de Stykke, hvor der staar, at de lovstridige Varer kunne konfiskeres, og at det ved Salget indkomne Beløb tilfalder i Kjøbenhavn Kommunens Kasse osv. og det ærede Medlem mente, at det var aldeles utilstedeligt at sætte en saadan Bestemmelse ind, hvorved man kunde komme til at sælge Varer, som vare sundhedsfarlige, fordi der fandtes Borsyre dert — jeg forstod i hvert Fald det ærede Medlem saaledes, at det ærede Medlem særlig rettede sin Anke derimod — altsaa, at skadelige Varer kunde blive Genstand for Salg. Dette Forhold tror jeg, ikke vil volde nogen som helst Banstuelighed, idet det jo er en Selvfølge, at naar Salg af Varer ikke kan finde Sted, bliver den ikke solgt, og saa faar Kommunens Kasse ikke de Penge. Jeg antager som sagt ikke, det vil volde nogen som helst Banstuelighed. — Det ærede Medlem anførte derefter, at det er meget uheldigt, at man vil tillægge Angiveren en vis Del af disse Penge, som indkomme ved Salget af konfiskerede Varer, og det ærede Medlem sagde, at denne Bestemmelse vistnok vil give Anledning til, at der uddanner sig en stor Stab af professionelle Angivere, og at dette vilde være en meget uheldig Virkning af Loven. Dette er imidlertid ikke nogen ny Bestemmelse, der er sat ind i Loven, vi have haft den samme Lovbestemmelse gældende siden 1888 og maaste endnu tidligere; og der har endnu ikke uddannet sig nogen Stab af Angivere. I de Tilfælde, hvor der har fundet Angivelse Sted, som vistnok ikke have været mange, har det været af hæderlige Personer, som have søgt at bidrage deres til, at Lovens Bestemmelser kunde holdes i Kraft. Jeg tror ikke, at der er mere Grund til at tro, at der fremtidigt skulde opstaa en saadan Stab af Angivere som Følge af denne Bestemmelse. — Det ærede Medlem mente